

STICHTING STAMBOEK RONDE- EN PLATBODEMJACHTEN

JAARVERSLAG 1980

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

BESCHERMVROUWE H.K.H. PRINSES BEATRIX

Verlag van de secretaris

1980 was het jaar van het vijfde lustrum.

Het jaarverslag is niet de plaats voor een terugblik op 25 jaar reilen en zeilen van onze Stichting. De deelnemers aan de herdenkingsbijeenkomst in de Grote- of Jacobijnerkerk te Leeuwarden, op 23 juli, de eerste dag van de reünie, hebben hierbij in de rede van de voorzitter, al stilgestaan of liever stilgezeten.

Deze toespraak was gebaseerd op het thema dat de instandhouding van de oud Nederlandse scheepsvorm waard is met alle krachten te worden nastreefd en dat derhalve alle activiteiten van de Stichting erop gericht dienen te zijn de waardering voor en de kennis van deze uiting op een nationale cultuur te vergroten en te verstevigen.

Met dit uitgangspunt heeft de Stichting in de loop van deze 25 jaar op velerlei wijze voorlichting gegeven op het gebied van tuigage, vormgeving, historie en ontwikkeling van ronde en platbodemjachten, met name door de publikatie van het boek "Ronde en platbodemjachten", de film "Van klik tot kluiver", alsmede de organisatie van zomer- en winterreünies waar de deelnemers hun kennis van de oude Nederlandse scheepsvorm door het contact met mede-eigenaren konden verrijken.

Maar nu hoe wij dit alles beleefden en dit kroonjaar inderdaad vierden:

Winterreünie 1-3-1980

We verzamelden in Denemarken. Zo noemde de koopman Abram van Rijckevorsel zijn in 1824 gebouwde pakhuis in Delfshaven. Na meerdere veranderingen van eigenaar en bestemming, waarbij ook de naam veranderde in „De Dubbele Palmboom”, is het nu een dépendance van het Rotterdamsch Historisch Museum. In deze karakteristieke sfeer begroeting en ontmoeting, dia-voorstelling met inleiding en bewondering van, met vaak verwondering over, de meest uiteenlopende zaken, met het accent op het dagelijkse leven, kunstnijverheid en oude ambachten. De zelfschilderaars, en welke botenbezitter is dit eigenlijk niet, kunnen nu nog een stap verder gaan; in het oude verffabriekje was te zien hoe ook de verf zelf te maken is. Er was meer. Op honderd meter afstand van de zelfde Voorhaven vonden

*Omslag:
De lange zig-zaggende kiellinie waarmee het gehele
Heegermeer gevuld leek.*

Foto: Strübing.

we de fameuze „Atlas van Stolk” en schuin daartegenover het pittoreske Zakkendragershuisje met een tingieterij. Al waren de afstanden tussen al deze bezienswaardigheden echt kort, velen hadden daar langere tijd voor nodig want het zonnige weer, zelfs al op deze eerste dag van maart, noodde gewoon tot kuieren langs de Voorhaven en het sluiskolkje. Voor elk wat wils.

Tussen 1700-1730 uur werden de twee o's van Voorhaven voor twee é's van Veerhaven verwisseld en de ongeveer 230 deelnemers vonden elkaar weer voor het aperitief in het clubgebouw van de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging „De Maas”, ons zo verwillend ter beschikking gesteld. Uiteraard kwamen hier de tongen pas goed los, herinneringen werden opgehaald en plannen gesmeed. Gesterkt door de zeilersmaaltijd waren we gereed voor het seizoen dat komen ging.

Bierkade/Groenewegje. 30/31-5-1980

Dit was het vierde jaar dat de Stichting Lentefeest Dunne Bierkade-Groenewegje te 's-Gravenhage haar feest organiseerde. U kent het beeld: fraaie gerestaureerde panden, de kaden aangekleed niet alleen met allerhande kramen, terrasjes enz., maar ook door de in historisch kostuum geklede bewoners, aangevuld door vaak veel publiek. De finishing touch, zo chauvinistisch zijn we wel, zijn dan de bezoekende ronde- en platbodemjachten met hun bemanning, eveneens in kostuum.

Naast de beeldondersteunende rol van onze schepen, spelen zij ook hun levende rol in het, voor dat jaar gekozen, gebeuren.

Dit jaar lukte het allemaal niet zo best. Was het een terugslag, na het succes in 1979 met de combinatie met het gebeuren „75 jaar Havens Den Haag”, of was er geen tijd door de komende drukke zomer? Er waren zegge en schrijven drie van onze schepen.

Het weer, in de dan toch al gevorderde lente in de laatste dagen van mei, liet ook volledig verstek gaan: guur met de nodige regen. Jammer, maar zo was het nu eenmaal. Zeker niet jammer was de prettige geest, gestimuleerd uiteraard door het gezellige samenzijn in de daartoe geëigende etablissementen aan de wal, maar ook door de nu zo felle concurrentie bij het dingen naar de publieks-prijs voor het mooiste schip en de jury-prijs voor het best gepavoiseerde schip. Zonder dat de jury kennis had van de stembriefjes van het publiek, gingen de fruitmand en de gegraveerde scheepsroeper beide naar „De Ouwe Amel” van de familie A. E. Dolfin, die een eigenhandig geborduurd Haags wapen, met ooievaar compleet, vrij tussen mast en kraanlijn hadden voorgehesen.

Wie van de deelnemers 1981 ontfutselt hen de wissel-scheepsroeper?

150 Jaar België. 7/8-6; 20/21-6 en 6/7-9-1980

Zoals bekend uit onze circulaire van april, werden drieërlei uitnodigingen ontvangen ter opluistering van de Maas- en Scheldefeesten.

Als eerste was dit voor de opening van die feesten op 7 juni door de Koning van België in Péronnes, helemaal aan de bovenloop van de Schelde aan de Franse grens. En zowaar, zelfs daar werden we vertegenwoordigd, en wel door de heer en mevrouw C. Groot met hun botter „De Gouden Zalm”.

Uit hun verslag: „De reis naar Péronnes vanuit Lemmer nam 5½ dag en verliep zonder problemen, behalve een lek in de uitlaat die gelast moest worden bij gebrek aan een nieuwe”. De lange afstandbeker-wisselprijs geldt nu eenmaal voor deelname aan onze eigen zomerreünie.

„De organisator was verheugd ons te zien, in de aankondigingen stonden Nederlandse platbodems en gondels uit Venetië, van de eerste waren wij de enige en de gondels waren er in het geheel niet”. Van het admiraalzeilen bleef er zodoende weinig over. „In Péronnes was het Belgische Koningspaar aanwezig en hebben wij als enkeling voor een publiek van ca. 50.000 mensen plus radio en T.V., een demonstratie gegeven op dit kleine meertje. Door de nogal variërende windrichting was het een heel werk om samen met mijn vrouw steeds kluiver, fok en grootzeil kant bij te hebben omdat dan alweer de overkant bereikt was”. Wat had men moeten doen bij een opkomst als voor Sail Amsterdam?

Wij danken de heer Groot en zijn echtgenote dat zij ons op deze wijze vertegenwoordigden en het doel van onze stichting, artikel 2 der statuten, in de vorm van artikel 3.3 waar maakten. Met misschien wel enige jaloezie nemen we dan nog kennis van hun bezoek per schip aan Tournai, Oudenaarde, Gent en Brugge, alvorens zij zich voegden bij onze, wat grotere, vloot in Antwerpen.

Van de, uiteindelijk ruim twintig schepen tellende vloot, verzamelde het overgrote deel op donderdag 19 juni in de buitenhaven van Hansweert, opgewacht door de Antwerpse schooltjalk „Ortelius” en de vlootcommandant aan boord van de tjalk „De Maze”. Na voor velen nogal een, door wind en golfslag onrustige korte nachtrust, werd om 06.00 uur vertrokken in admiraalschip naar Antwerpen.

Onze gastheren hadden reeds heel attent begeleiding gezonden. De fraaie vaart verliep voorspoedig en vroeg in de middag na „op”schutten in de Royerssluis werd afgemeerd midden in de stad in het Bonapartedok. Keurig verzorgd: standpijpen met darm van 25 mm, rollend sanitair, het Waterschoutambt dag en nacht bereikbaar, politiebewaking enz. Een fourage- en wellicht nog meer slag de stad in was dan ook geen probleem. Een probleem was wel het palaver in de refter bij de havencommandant. Hoe de wind morgen zal staan en met welke kracht is nu eenmaal niet met zekerheid te voorspellen. Verwarrend voor ons was het alle problemen van de spitsen schippers en wat dies meer zij al of niet opgelost te zien. Erg gezellig was het wel en per slot stond alles op papier. En zo ging het dan weer vroeg, 07.00 uur, ontmeren en nu „af”schutten en na formeren in de geul van de Royerssluis dwars van B 109. Afvaart daar voorzien om ± 11.45 uur ten einde 12.05 uur dwars van de koninklijke tribune te zijn. De vlootcommandant en zijn gade werden door de havenpolitie weer teruggebracht. Zij waren reeds ten Stadhuisse geweest en voorgesteld aan de Belgische koning.

De wind stond net niet goed voor een bezeilde rivier. Op het tijdstip van ± 11.45 uur lagen de versierde spitsen soms nog dwars in de rivier met de wind en stroom te worstelen en voor ons het tijt alsmar verder verlopen. Toen het verlossende sein dan eindelijk kwam en het eerste eskader bijna dwars van het admiraalschip, de Antwerpse schooltjalk „De Gerlache” was, konden zij nog net de koning, en het nodige gevolg, wuivend zien weg-

Contrast met versierde spits op de Schelde

Foto: Van de Hulst

lopen van de tribune daarboven op het stenen hoofd. Zijn strakke tijdschema liet helaas langer verblijf niet toe. Na het saluut aan de admiraal, voor deze gelegenheid de voorzitter van het Koninklijk Belgisch Yachting Verbond, werd het voorziene weven vervangen door eskadergewijze opwerken in de wind die tegen stroom stond. Een „keurig gekrioel” zo als later bleek uit de opmerkingen dat het „weven” zo’n spectaculair gezicht geweest was.

Aan het eind van de middag, toch echt voldaan, naar de ontvangst van de bemanningen in het waarlijk schitterende stadhuis van Antwerpen door Burgemeester en schepenen en uitreiking van een fraaie herinneringsplaque. Als je de vrouwelijke vorm van zowel burgemeester als schepenen niet weet, zeg dan gewoon in je antwoordspeechje, Mevrouw de burgemeester en mevrouw de schepenen.

Het tuinfeest van de R.Y.C.B. speelde zich door de wat guur geworden avond grotendeels af in het prachtige clubgebouw, zo uniek gelegen op de linkeroever. Hiervandaan hadden we een prachtig gezicht op het vuurwerk tot slot van dit festijn.

Nog later in het jaar weer naar België op 6 en 7 september naar Baasrode. Nog waren de vieringen niet voorbij, doch hier lag het accent meer op het kulturele aspect van de oprichting van het Scheepvaart Museum Baasrode. Ook nu weer verzamelde een gedeelte van de vloot op donderdagavond te Hansweert om met het ochtendtij op te varen naar Temse, waar afgemeerd werd aan de vloten van de plaatselijke vereniging. Met prachtig weer voer de volgende morgen de vloot van 25 Belgische en Nederlandse schepen in kiellinie langs de zo mooi begroeide oevers naar Baasrode zelve. Hier was door, alweer Mevrouw, de Minister van Nederlandse Cultuur, de eerste steen voor het museum gelegd.

’s Middags en herhaald op zondag werd admiraal gezeild met uitleg aan het publiek op de wal over de verschillende sloopstypen. Tussen de bedrijven door genoten we van de verschillende feestelijkheden, opgezet door een aantal zeer enthousiaste lieden, die in in ere herstelde oude staminées, pintekes taptten of langs de kaai en in feesttenten maaltijden klaar maakten om de kas van het museum te steunen. Men deed dit met een levensvreugde inhaerent aan deze contreien.

Baasrode

Foto: Studio Gilberte

Met als herinnering voor ieder schip een tinnen bord, ging zondagavond de vloot nog gezamenlijk door de brug van de Temse en dat was, voor onze schepen althans, dan het eind van de Maas- en Scheldefeesten in het kader van 150 jaar België. De Belgische Maas zien we misschien een andere keer.

Zomerreünie. 23/27-7-1980

En dan nu het hoogtepunt van 25 jaar: onze 5e lustrumreünie in Friesland. Bijna 6 dagen met 230 schepen en prachtig weer. Om hier een min of meer volledig verslag van te schrijven is niet wel doenlijk en zou gewoon veel te veel worden. Ter bekorting worden dan ook de bijvoegelijke naamwoorden

Leeuwarden

Foto: Van Loon

maar weggelaten, het zouden toch allemaal herhalingen zijn van prachtig, fraai, schitterend, uitstekend enzovoorts. Zij die deelnamen weten het wel. Zij die niet aanwezig konden zijn kunnen deze bijvoegsels gerust overal bij denken.

Het begon woensdag 23 juli in Leeuwarden. Het weekeinde leek het even of het ontstellende weer de boel letterlijk in het water zou laten vallen. Dinsdag verbeterde dit en woensdag zon.

De Noorderstadsgracht (vaarweg naar Dokkum) tussen de Vrouwenpoortsbrug en Noorderbrug (geheel voor ons vrijgemaakt, evenals later het Heegervar en de vaargeul van het Johan Frisokanaal door het Heegermeer. Hier kon dat. Waarvoor dank aan Provinciale Waterstaat en Rijkspolitie te Water) vulde zich met de vloot ronde- en platbodemjachten. Fijn om hier, in de bakermat van de Stichting, zoveel houten ronde jachten te kunnen bewonderen. Enige ontbrekenden, door slecht weer op de aanlooptagen, voegden zich later op donderdag of vrijdag bij de vloot.

Woensdag 16.00 uur jubileumbijeenkomst in de Grote- of Jacobijnerkerk. Receptie en jubileumtoespraak van de voorzitter, zo stonden we stil bij ons 25-jarig bestaan in een stijlvolle bijeenkomst.

18.00 uur ontvangst door de Commissaris van de Koningin in de Provinciale Bibliotheek en snel op naar het palaver ten 20.00 uur voor het waterspel, want ten 22.00 uur begon de begroeting van Lt-Admiraal de Ruyter in 1665 door de magistraat van Leeuwarden. Geëscorteerd door en met voor en achter een vloot van boeiers, Friese jachten en tjotters, kwam de Admiraal per trekschuit aanvaren, feestelijk verlicht door Bengaals vuur.

Het vele publiek, toegelicht door een doorlopend commentaar over de deelnemende schepen en gebeurtenis, genoot, evenals wij zelf, en vooral onze Admiraal op zijn trekschuit, de eerste voorzitter en geestelijk vader van vele waterspelen, de heer C. J. W. van Waning. Welk een homage aan hem en zijn echtgenote.

Onze Admiraal

Foto: Friesch Dagblad

Het haar in de kerk geschonken boeket rode rozen prijkte trots op de achterdoft.

Met het vuurwerk, aangeboden door de gemeente Leeuwarden, sloot deze eerste dag en het begin van de reünie was daarmee een feit. Vergeet u niet de eerder genoemde bijvoegelijke naamwoorden. Eén wil ik nog toevoegen: onvergetelijk!

Na het inleveren van de kostuums voor het waterspel, vertrok de gehele vloot naar Grouw. Eerst ieder op eigen gelegenheid. De te nemen bruggen leverden, dank zij de organisatie en grote medewerking, voor die grote vloot (en nog bouwvakvakantie ook) geen enkele moeilijkheid op. Vanaf Leeuwarden kon reeds gezeild worden. Toen tussen 14.00 en 15.00 uur de , intussen niet meer in functie zijnde Admiraal de Ruyter, een soort onverwachte inspectie kwam houden op de verzamelplaats Zandmeer, vond hij daar de vloot keurig eskadergewijs geankerd en zwierde hij aan boord van de trekschuit, langzij de hem voortstuwende tjalk Suez, glunderend tussen de tieren schepen door, de stilte ruimschoots verstoord door toeters, bellen en knallen van het spontane kind in de mens dat gelukkig nooit sterft.

Vervolgens in admiraalschap achter het Statenjacht Friso naar de Wijde Ee en zeilend naar Grouw. Een grote lange slinger van zeilen boven de begroeiing. Het weer kon niet beter.

Er gaan veel makke schapen in één hok al is het zeker niet de bedoeling Grouw en/of de Halbertsma fabrieken met een hok te vergelijken noch onze schepen met schapen.

De door Halbertsma B.V. aangeboden ligplaatsen aan de fabrieksterreinen en verdere faciliteiten (zo liet zij een pont varen en waren de poorten aan de Stationsweg geopend) maakten het voor ons mogelijk het bezoek aan Grouw, waar in 1953 de kiem was gelegd voor de oprichting van onze Stich-

In admiraalschip
Foto: Strübing

ting, met een vloot van 230 schepen ook werkelijk te realiseren. Over de door en voor de jeugd georganiseerde roeibehendigheidswedstrijd leest u later in het jeugdverslag.

Vrijdag 25 juli van Grouw naar Heeg, de vloot opgesplitst in delen langs verschillende routes. Het stond allemaal uitgekend in het programma en lukte ook. Geen knelpunten!

(Stelt u zich eens voor als wij met 230 schepen tegelijk de Jelterslootbrug hadden moeten passeren).

Wederom een zeiltocht met schitterend weer. Keurig op tijd was dan ook de gehele vloot weer verzameld in Heeg en iedereen vond zijn aangegeven ligplaats en de beloofde faciliteiten. Wat een medewerking allerwege. 's Avonds met dozen paperassen voor het informatiekantoor het opstapje missen, de tent binnen struikelen en een beschadigde neus oplopen, kan dan nauwelijks je goede stemming bederven.

Zaterdag 26 juli. De dag van het admiraalzeilen. De gevonden oplossing voor zo'n grote vloot was uiteengezet in een uitgebreid, en aan alle schepen uitgereikt, pamflet en werd nader toegelicht met windrichting enz. aangevuld, op het palaver. De „grote” vloot, per halve eskader, ten anker in een door boeitjes aangegeven carré. De Admiraal voor deze gelegenheid, de Commissaris van de Koningin vergezeld door de Voorzitter, aan boord van het Statenjacht Friso, nam langsvarende het saluut af en ging eveneens ten anker.

De „houten” vloot 14 eskaders van schepen gewoonlijk deelnemers aan de Regionale Friese Reünie kwamen binnenzeilen, brachten het saluut aan de Admiraal en begonnen binnen het carré te weven met een voor deze manoeuvre tamelijk stijve bries. De soms eerst wat bedenkelijke gezichten op de ten anker liggende vloot omdat zij (nog) niet mochten zeilen, klaarden op. Commentaar: „Wat fijn om dat nu ook eens vanaf de eerste rang te kunnen zien en niet alleen maar letten op eigen koers en vaart en waar moet ik tussen door. Wat een spectaculair schouwspel, die wevende houten jachten”.

Het admiraalschip

Foto: Van Loon

Stijve bries

Foto: Friesch Dagblad

Tenslotte na anker opgaan van het admiraalschip de lange zig-zaggende kiellinie waarmee het gehele Heegermeer gevuld leek met bruisende ronde- en platbodemjachten. Hallo bakboord daar komt die aan, nee kijk stuurboord daar heb je die. Geheel voldaan keerde men naar de ligplaatsen terug en maakte zich op voor de gezamenlijke maaltijd in de tent.

De hierbij uitgereikte wisselprijzen gingen naar: de familie Van Son de W. H. de Vos prijs. De slotzin uit de bijbehorende mutatie: „Het enthousiasme en de nu reeds bijna encyclopische kennis van de zoons, daarbij gestimuleerd door hun moeder, maakt dat bij het 25-jarig bestaan van de Stichting deze prijs ten rechte aan deze familie wordt uitgereikt”. Aan dr. ir.

W. M. de Vos prijs

Foto: Van Loon

Van Waning prijs

Foto: Van Loon

Gevuld met schepen

Foto: Van Loon

J. Vermeer, met veel bijval, de Van Waning prijs. Aan het 9e eskader kajuit-schouwen onder eskadercommandant R. Smit de wisselprijs Dordrecht voor het mooiste eskader. Zij brachten het meest correcte saluut. Aan de eskaders Friese jachten 3 en 4 onder respectievelijk de heer J. Vermeer en K. J. van Douwen de twee kanons van de Waller-weef prijs. Aan de heer L. van Heijst de lange afstandbeker, met de overweging dat bij het 5e lustrum deze prijs niet, zoals gewoonlijk, gaat naar een van de vrienden in het uiterste zuiden dan wel het uiterste noorden van het land, doch naar een familie die nauwelijks een reünie heeft overgeslagen en zo opgeteld zeer grote afstanden heeft afgelegd. Alhoewel hier niet bij behorend wordt in dit verband nog vermeld dat de Pilgrimfather vlag dit jaar werd overgedragen van de Thomasvaer van de heer Van Heijst aan de Eigen Bodem van de heer Timmer, tijdens het ten anker liggen van de eskaders vóór het admiraalzeilen.

Zondag 27 juli was de dag van de hardzeilerij. Welke rechtgeaarde schipper wil niet alles uit zijn schip halen wat er in zit, dat bleek uit het aantal inschrijvingen van rond 150 schepen, verdeeld over 12 klassen.

Waller Weef prijs

Foto: Van Loon

Lange Afstand Beker

Foto: Van Loon

Met de uitgebreide medewerking van de W.S. Heeg werd dan ook gezeld door de klassen 1 t/m 5, tjalken, visserschepen VA/VB en VC/VD, zeeschouwen, schouwen en grundels met TCF, in een aparte baan. De andere klassen zeilden in de baan gebruikelijk bij de Regionale Friese Reünie. De wind had op deze dag wat harder mogen wezen. Ideaal zou geweest zijn als we de wind bij het admiraalzeilen hadden kunnen middelen met de wind bij het hardzeilen. Helaas heeft men dat niet in de hand. Maar gestreden werd er, sportief en verbeten.

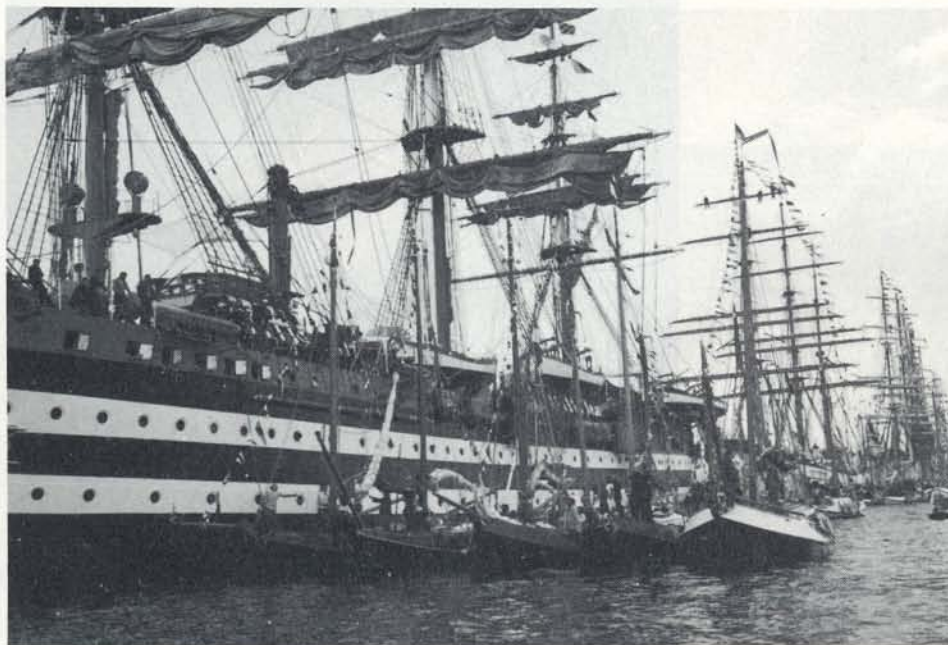
De hardzeilerij is van deze reünie het enige gedeelte waarvan men zou kunnen zeggen dat niet iedereen daarna voldaan was, maar dat was dan over zichzelf. Soms verwijt men het ook aan zijn schip, maar ook daarbij ligt het vaak aan u zelf. Na de wat verlate prijsuitreiking, er was ook zo veel uit te rekenen en uit te zoeken, sluit de voorzitter deze en, nu mag het nog wel een keer gezegd worden, uitzonderlijk geslaagde lustrum reünie. Zo geslaagd dat er stemmen opgingen om de lustrum reünies voortaan altijd maar in Heeg te organiseren. Maar vergeet niet, zonder tekort te doen aan alle organisatoren, de prachtige assistentie allerwege ondervonden en natuurlijk de deelnemers zelve, was het weer onze allergrootste medewerker.

Sail Amsterdam. 5/10-8-1980

Al weer zeer snel na de schitterende lustrum-reünie startte het grote Sail gebeuren Amsterdam 1980. Groot was allerwege de deelname en de verwachting hoog gespannen. Onzerzijds bedroeg de deelname 300 schepen d.w.z. bijna 1 op 3 van de bij ons ingeschreven schepen. Groot ook het publiek, naar schatting brachten in het weekeinde anderhalf miljoen mensen een bezoek aan Sail 80. Fijn dus om onze geliefde schepen zo te kunnen tonen. Er waren toch ook wel de nodige maar-en, en wellicht waren de verwachtingen, na het zo prachtig geslaagde spontane gebeuren in 1975 „te” hoog gespannen en misschien de opkomst „te” groot en daardoor niet zo goed werkbaar. Kennelijk waren er ook een vrij groot aantal schepen die nog weinig of niet deelgenomen hadden aan onze eigen reünies. Slechts 229 van de 300 schepen meldden zich op het informatiekantoor en de gereserveerde ligplaatsen werden niet volledig bezet, terwijl bij het admiraalzei-

Grote allerwege de deelname

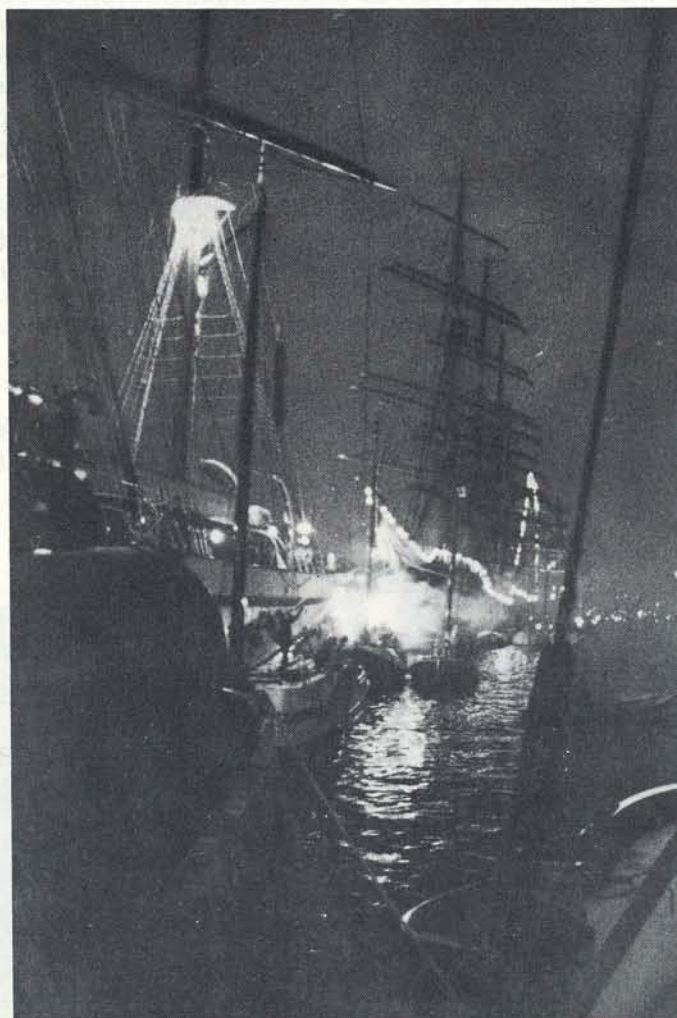
Foto: Strübing

Door de bruggen

Foto: Strübing

Het Waterspel

Foto Jorissen

len bleek dat wel bijna alle 300 ingeschreven schepen aanwezig waren. Dit alles maakte de vloot niet zo hanteerbaar als we wel gewend zijn. Hadden we dit kunnen voorzien dan was het mogelijk geweest de wel verzamelde vloot dichter bij elkaar te leggen en de nodige „last minute” aanwijzingen c.q. veranderingen te kunnen bekendmaken. Maar ja, zo was het nu eenmaal.

De hardzeildag van de federatie op het IJsselmeer met opvarenden van de grote windjammers was een groot succes. De wedstrijd organisatie was uitstekend verzorgd door de K.N.Z. & R.V. Muiden. De aanloop van de schepen van Botterbehoud en Zeilend Bedrijfsvaartuig uit andere havens, o.a. Durgerdam, verliep voortreffelijk evenals het vertrek van onze schepen uit Muiden, al bleef hier de aanvoer per bus van de trainees achter bij de aantallen die we opgekregen hadden. We hadden een prachtige zeildag.

Van het waterspel werd in het algemeen genoten zowel door publiek als door de deelnemers zelve. Jammer dat hier al bleek dat het voorziene vrijgemaakte vaarwater niet gerealiseerd kon worden. De eskaders tjalken die aangewezen werden om bij de afsluiting van de Y-haven te helpen moesten zelfs een opening maken om de veerpont door te laten.

Maar al met al toch wel een succes.

Diezelfde term „toch wel een succes” is ook wel gebruikt voor het admiraalzeilen op zondag, maar niet door uw bestuur. De kritiek die wij aan het Comité Sail Amsterdam deden toekomen naar aanleiding van de chaotische situaties is u bekend uit onze circulaire. Eén en ander is nu goed uitgepraat, waarbij onzerzijds zeker ook erkend werd dat de afstanden tussen

De ligplaatsen

Foto: Jorissen

de op éénavolgende eskaders meermalen te groot waren geworden en als het ware gevraagd werd om vrije vaart van andere schepen er tussen door. Anderzijds erkende Sail Amsterdam dat een vrij vaarwater voor zo'n massale manifestatie onontbeerlijk was. Gelukkig is nu een uitgangspunt voor een verder samengaan in de toekomst gevonden.

Na het verslag van de, vele, evenementen van dit jaar nog enkele andere activiteiten van de Stichting.

Publikaties

De monografieën; bedoeld, zoals vermeld in het voorwoord daarbij, om daadwerkelijk inhoud te geven aan art. 3a van de statuten t.w. propaganda in dit geval door publikaties, werden nu 3 maal gedistribueerd t.w. blz. 1 t/m 46, blz. 47 t/m 93 en blz. 95 t/m 136. Een vierde publikatie is vrijwel gereed. Met het oog op de financiën is nog niet zeker wanneer deze uitgegeven kan worden, maar zal zo spoedig mogelijk volgen.

De 1e publikatie is nu volledig uitgedeed aan na de uitgifte daarvan togetreden nieuwe vrienden. Ook de voorraad van de 2e publikatie is nu aan haar eind. Intussen is op velerlei verzoek de 1e publikatie reeds herdrukt, mogelijk gemaakt door een genereuse financiële aanzet daarvoor van de Directie Oostersche Handel en Reederijen waarvoor onze grote dank. Beraden wordt hoe we tot herdruk van de 2e publikatie kunnen geraken. Duidelijk is dat we zeker bij heruitgifte de nodige kosten van drukken en distributie moeten gaan verhalen. U zult ter gelegener tijd per circulaire op de hoogte gesteld worden op welke wijze u kunt bestellen.

FEDERATIE OUD-NEDERLANDSE ZEILSCHEPEN

STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN
VERENIGING BOTTERBEHOUD
LANDELIJKE VERENIGING TOT BEHOUD VAN HET ZEILEND BEDRIJFSVAARTUIG

Dit jaar alleen enige korte aantekeningen:

- De, aan het Prins Bernhard Fonds gevraagde, aanvullende subsidie voor het materiaalfonds, werd tot onze vreugde inderdaad toegekend.
- Ook de vervolg aanvraag voor restauratie had succes. Over de besteding van ons deel daarin, heeft het bestuur zich beraden en het voorstel ligt nu bij de gezamenlijke restauratiecommissie.
- De contacten met overheid, persmedia en andere daarvoor in aanmerking komende instanties, werden dit jaar onderstreept door het meezeilen van vertegenwoordigers daarvan op de zo geslaagde IJsselmeer hardzeildag in het kader van Sail Amsterdam 1980.

Het werk blijft voortgang vinden.

Restauratie Snik

Ook hierover valt dit jaar niet veel te melden. Gewerkt wordt nu aan het verfschema en onze Snik zal zeker gereed zijn om in 1982 op de Internationale Tuinbouwtentoonstelling publiekelijk te worden vertoond alvorens overgedragen te worden aan het Nederlands Historisch Scheepvaartmuseum te Amsterdam.

Wel spijt het ons dat de oproep tot bijdrage, in het niet subsidiabele deel van de kosten, het benodigde bedrag nog niet heeft opgebracht. De giro van de stichting staat daar nog steeds voor open.

Tenslotte de jeugd met hun verslag.

JONGERENAFDELING DER
STICHTING STAMBOEK RONDE EN PLATBODEMJACHTEN

Voorwoord

Beste jeugdvrienden,

Het jongerenbestuur wenst jullie een zeer voorspoedig en gelukkig 1981, met uiteraard véél beter weer dan dat van 1980.

In tegenstelling tot het vorige jaar, toen we een vertrek van maar liefst vier bestuursleden moesten melden, is het bestuur uitgebreid.

Neline Bakker, van de Zeeschouw „Octavus” is erg enthousiast en meldde zich spontaan aan voor de functie bestuurslid.

Hierdoor hopen we het komende seizoen weer de oude vertrouwde evenementen te kunnen organiseren (lente-, zomer- en herfstreünie). Het succes echter, valt en staat met jullie aanwezigheid, laat daarom eens wat van je merken en doe actief mee.

Iedereen de hartelijke groeten en tot ziens,

Marianne, Neline, Derck en Gerard.

Hoe is het mogelijk

Al vele jaren organiseert de Jongerenafdeling activiteiten voor de jeugd. De heer A. J. E. Arnold Bik, enthousiast bestuurslid der Stichting en vader van 2 actieve jeugdvrienden, maakte ons er op attent dat er altijd nog vele vragen waren rond ons bestaan.

Welnu, dan willen wij ons graag aan u voorstellen. Wij zijn een Jongerenafdeling met als doelstelling, het harmonisch samenzijn van de jeugd tijdens de reünies. Buiten onze activiteiten op het Zomerreünie van de Stichting, organiseren wij ook een Herfst- en Lentereünie.

Gezien dat wij los van de Stichting staan, houden wij er onze eigen leden op na. Zij die lid willen worden moeten minimaal 15 jaar oud zijn en niet ouder dan 25 jaar. Het lidmaatschapsgeld heeft de symbolische grootte van f 10, – p.p. of f 15, – per gezin. Mocht u interessen of vragen hebben dan kunt u altijd even bellen, ons nummer is 010-258340 t.n.v. Derck Steenstra.

Derck

Roeibehendigheidswedstrijd

Daar de Zomerreünie in Friesland het 25-jarig jubileum van de Stichting was, wou de Jongerenafdeling ook iets extra's doen om de feestvreugde te verhogen. In eerste instantie dachten wij aan een roeiwedstrijd voor de heren Schippers, maar omdat dit niet te verwezenlijken was, besloten we een roeibehendigheidswedstrijd voor de jeugd te organiseren.

Dit vond dan ook met veel genoegen in Grouw plaats. Het parcours werd uitgezet door de gebroeders Vos, waarna Herman, welke Olympisch schijnt te zijn in deze sport, het aan alle belangstellenden voor deed.

Binnen elke leeftijdsklasse werd er geroeid tegen de „tijd”, zodat er telkens twee tegelijk konden starten.

Er werd geroeid in twee gelijke boten, zodat het spel eerlijk bleef.

De Middellandse Zee jollen werden beschikbaar gesteld door de Fam. Vos en de heer R. O. v.d Werf uit Nijmegen. Hierbij nogmaals onze hartelijke dank voor het mogelijk maken van dit festijn.

Er werd angstaanjagend fanatiek gestreden en nadat ik mij had schor staan schreeuwen, terwijl wij enkele malen moesten bijkomen van het lachen, werd na een 3 uur durende André van Duinshow de eindstand bekend. Net als bij de traditionele wedstrijd kreeg iedereen een prijs.

Voor het gemak noem ik van alle drie de klassen slechts de eerste drie gelukkigen.

6-9 jaar:

- 1 Tanja Elias
- 2 Corné Bakker

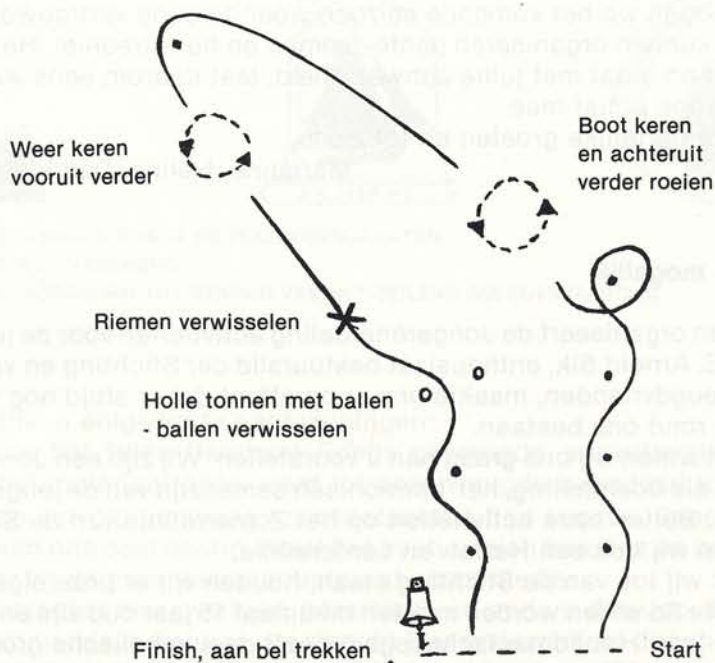
10-12 jaar:

- 1 Luitzen ten Boom
- 2 Herman de Vos
- 3 Renet Ponsen

13-14 jaar:

- 1 Bart Elias
- 2 Jan Arnold Bik
- 3 Eva Kleintjes

„Het Parcours”

Derck

Traditionele roeiwedstrijd

Terwijl de schippers aan het bekvechten waren over de te varen baan bij het admiraalzeilen, vond in de haven van Heeg de Traditionele roeiwedstrijd plaats. De wedstrijdbaan was, zoals vanouds erg simplistisch: 80 meter heen, een boei en 80 meter terug.

De boei was dit jaar met speciale zorg gelegd (een broodje lood van 20 kilo doet wonderen, als het op goed verankeren aankomt).

Het deelnemersveld was overweldigend, in de klasse 10-12 jaar waren maar liefst 23 inschrijvingen. De aanstormende vloot bijbootjes bezorgde menige jachteigenaar waarschijnlijk wel wat kriebels, met het oog op de lak. Er werd op een verbeterd manier geroeid, maar het bleef allemaal sportief.

De prijsuitreiking kreeg een extra feestelijk karakter, doordat we „spekies” lieten uitdelen. (Maaïke en Francis nog hartelijk bedankt).

Op volgorde mochten de prijswinnaars hun prijs grabbelen bij Derck. Waterpistooltjes waren „in”, dat hebben we geweten.

Er waren twee speciale prijzen voor de origineelste bootjes. Deze gingen naar Wotse Heins en Robin Brilleman voor respectievelijk hun schouwtje en wildschieder. Pechprijs ging naar Corné Bakker.

Als compensatie voor al die jaren met in het jaarverslag verminkte of zelfs totaal afwezige roeiuitslagen, volgen hier de volgende uitslagen:

6-9 jaar:

- 1 Gerben Landstra
- 2 Tanja Elias
- 3 Enit Broncken

10-12 jaar:

meisjes:

- 1 Ilse Postma
- 2 Annette Elias
- 3 Nathalie Wassenberg
- 4 Inge Postma
- 5 Nicoline Pruyboom
- 6 Claartje v/d Does

jongens:

- 1 Herman Vos
- 2 Johan Brouwer
- 3 Luitzen ten Boom
- 4 Wim de Weert
- 5 Hildo Brilleman
- 6 Steven Beers
- 7 Theo Boon
- 8 Wotse Heins
- 9 Corné Bakker

13-14 jaar:

- 1 Jan Arnold Bik (Jan won dit jaar voor de tweede keer de Wisseldol)
- 2 Chris de Weert
- 3 Bart Elias
- 4 Robert Jan Ponsen
- 5 Robin Brilleman
- 6 Klaas Smit
- 7 Janet Postma

Gerard

Jeugdmaaltijd

Vorig jaar moesten we wegens gebrek aan accommodatie de jeugdmaaltijd in twee groepen splitsen. We ontvingen hiervan zoveel positieve reacties, zodat we het dit jaar opnieuw op deze manier geregeld hadden.

In het Dorpshuis van Heeg hadden we zo'n 40 eters voor het „altijd raak” menu. Voor de wat ouderen onder de schepelingen was in de Jeugdherberg van Heeg een koud buffet neergezet.

Gezien de heerlijke weersomstandigheden beslist niet het slechtste alternatief voor een maaltijd. Ook deze keer hebben we de prijs weten te drukken, zodat deze zeer schappelijk was.

Niet-leden waren ook van harte welkom, echter tegen een meerprijs van f 2,50. Alles bij elkaar konden de maaltijden een succes genoemd worden (met dank aan de weergoden).

Tijdens de reünie in Harderwijk organiseert de Jongerenafdeling natuurlijk weer een maaltijd, jullie zijn van harte welkom!

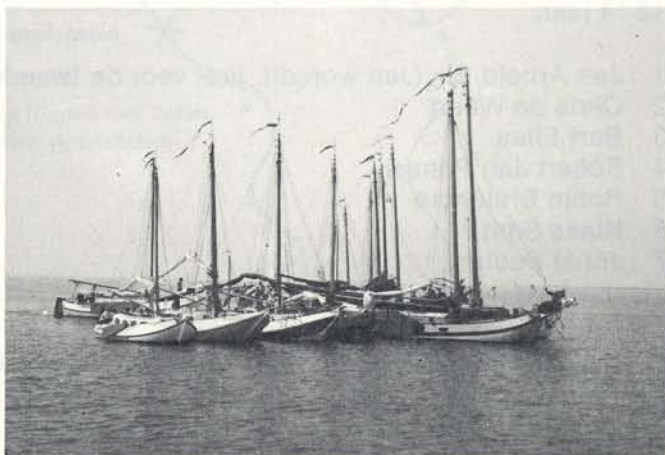
Gerard.

Zeilwedstrijd

Ongelooflijk, 15 deelnemers telde de strijdende vloot dit jaar. Het was dan ook een enerverende dag uit de geschiedenis van onze afdeling, mede dank zij het geweldige weer. Als startschip fungeerde de lemsteraak „Annetta Maria” van de fam. Vos (hartelijk bedankt).

Het startsein viel 's morgens vrij vroeg, dit om de gelegenheid te geven na afloop op vakantie te kunnen gaan. Want met dat weer horen onze schone schepen toch zeker op de Wadden of IJsselmeer.

Er werd prettig gestreden om het „De Waardwisselblok”, de Jongerenafdeling startwisselbokaal en de Jongerenafdeling wisselspeen, respectievelijk voor de winnaar, de eerst gestarte en de jongste stuurman/vrouw. Om enig inzicht te geven in de eindstand, de winnaar voer de baan in 1½ uur, terwijl nummer 15 een half uur later werd afgetoeterd. Na het hardzeilen gingen we allen voor anker, en de vloot groeide al gauw tot een schip of 25. De winnaar bleek buiten het feit dat hij een geweldig mooie tjotter bezit, ook nog jarig te zijn. Op het voordek van „De Maze” hebben we eerst voor hem gezongen, onder leiding van de heer J. v/d Does en zijn schippersklavier. Hierna konden we met het uitreiken van de prijzen beginnen, welke het volgende resultaat opleverde:

*Bij elkaar voor
de prijsuitreiking*

Winnaar was Alexander de Vos, hij ontving het „De Waardwisselblok”. Tweede was Klaas-Jan Koster, hij ontving een zeer fraai boek over de havens rond de Zuiderzee.

Zevende bij binnenkomst, maar als eerste over de startlijn ging Hildo Brillleman, hij ontving de „Startwisselbokaal”.

Jongste deelnemster was Claartje van der Does met haar 12 lentes wist ze in haar schouwtje van 3.50 meter, dan wel als laatste, maar toch de eindstreep te halen.

Alles bij elkaar was het een geweldige dag, die zeker voor herhaling vatbaar is.

Het Herfstreünie

Nadat wij aan het eind van de middag met een kleine, doch enthousiaste groep bijeen waren gekomen in 't Jansdam te Utrecht, begonnen we met een lezing. Daar wij allen Platbodemliefhebbers zijn, leek het ons interessant ook eens iets meer te vernemen van een andere tak van de watersport. Hierbij ging onze gedachte uit naar de nationale stichting „Het zeilend zeeschip”. De heren E. M. van der Sande Lacoste, welke in zijn vrije tijd bootzman is op de Eendracht, en H. Liebe, gepensioneerd fotograaf, deden dit op een voortreffelijke wijze.

Rond de klok van 7 uur gingen wij gezamenlijk aan tafel. Ondanks dat het Jongerenbestuur enige vorm van subsidie aan dit alles verleende, bleef de groep tamelijk klein, maar dit mocht de pret niet drukken. Na een gezellige avond samenzijn, toog een ieder weer huiswaarts.

Van onze penningmeester

Ook dit jaar zijn we weer op een verantwoordelijke wijze doorgekomen. Aan de geïnteresseerde wordt het financieel verslag op aanvraag toegestuurd. Daar een actieve afdeling ook zorgt dat zij iets doet met haar geld, is onze kas geslonken tot een minimum.

Plichtsmatig maak ik u er dan ook op attent, dat de contributie 1981 weer kan worden overgemaakt. Natuurlijk kunt u (of uw kinderen) zich ook als nieuw lid aanmelden. Ondanks de inflatie is dat nog altijd slechts f 10, – p.p. of f 15, – per gezin.

De contributie 1981 kan worden overgemaakt op postgiro 2191837 t.n.v. D. A. Steenstra, Mathenesserlaan 370a, 3023 HB Rotterdam.

Inlichtingen: 010-258340.